

Til nr. 7 (§ 43, stk. 5)

Den nuværende § 43, stk. 4 fastlægger, at forbud og påbud efter den gældende stk. 1-3 kan meddeles mundtligt med efterfølgende skriftlig meddelelse.

Forslaget til ændring af den gældende § 43, stk. 4 (dvs. det nye § 43, stk. 5) indebærer, at den gældende regel udvides til også at omfatte påbud og forbud vedrørende udledning til luften.

Til nr. 8 (§ 48 a, stk. 1)

Det foreslås, at miljøministeren får bemyndigelse til at autorisere klassifikationsselskaber efter bestemmelsen i § 48 a også vedrørende andre forhold, der er omfattet af havmiljøloven, herunder i henhold til regler udstedt i medfør af loven.

Det er anført i bemærkningerne til den nugældende § 48 a, at bemyndigelsen alene tager sigte på, at miljøministeren kan udpege klassifikationsselskaber til at syne skibe og udstede certifikater i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets (EF) forordning nr. 782/03 af 14. april 2003 om forbud mod organiske tinforbindelser på skibe. Således er muligheden for at autorisere klassifikationsselskaber begrænset hertil. Der henvises til de specielle bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende, Tillæg A 2005-06, side 4892.

Denne begrænsning fremgår dog ikke af selve lovteksten i § 48 a, men derimod kun af bemærkningerne til bestemmelsen. Den foreslåede ændring er derfor alene begrundet i ønsket om i bemærkningerne at udvide og præcisere bestemmelsens rækkevidde.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9 (§ 48 a, stk. 2 og 3)

Til stk. 2

Med tilføjelsen af bestemmelsen i stk. 2 tilsigtes at skabe en klar retstilstand, hvor det offentlige ikke er ansvarlig for fejl begået af klassifikationsselskaberne. Såfremt miljøministeren derimod selv begår fejl i forbindelse med udstedelse og fornyelse mv. af autorisationerne, vil ministeren blive erstatningsansvarlig efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

Bestemmelsen svarer til den lignende bestemmelse i § 22, stk. 4, i lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 903 af 12. juli 2007. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger hertil, jf. Folketingstidende, Tillæg A 2004-05, 1. samling, side 2717.

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 indebærer, at miljøministeren ikke selv har pligt til at udføre syn og udstede certifi-

kater, der er omfattet af en autorisation udstedt i medfør af havmiljølovens § 48 a, stk. 1. Bestemmelsen medfører dog ikke eneret for klassifikationsselskaberne, idet miljøministeren kan beslutte selv at gå ind, uanset at selskaberne er autoriserede. Dette forventes imidlertid kun at ske, hvor der er særlig grund hertil, f.eks. med henblik på at bevare og udbygge erfaring og kompetence inden for området.

Det bemærkes, at opgaven med at udføre syn og udstede certifikater i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets (EF) forordning nr. 782/03 af 14. april 2003 om forbud mod organiske tinforbindelser på skibe (samt Kommissionens forordning (EF) nr. 536/2008 den 13. juni 2008 om gennemførelse af artikel 6, stk. 3, og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 782/2003 om forbud mod organiske tinforbindelser på skibe og om ændring af denne forordning) ligger hos By- og Landskabsstyrelsen indtil der udstedes autorisation til klassifikationsselskaberne i medfør af havmiljølovens § 48 a.

Det nye stk. 3 indebærer endvidere, at miljøministeren kan henvise skibe til at få foretaget syn og udstedt certifikater hos klassifikationsselskaberne indenfor de områder, hvor selskaberne er autoriseret til at udføre opgaverne på miljøministerens vegne.

Til nr. 10 (§ 49, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af en henvisningsfejl.

§ 49, stk. 2, fastsætter, at der ved offentlig annoncering kan ske meddelelse af afgørelser truffet efter loven til de personer, der er nævnt i § 52, stk. 1, nr. 2.

Den nugældende § 52, stk. 1, nr. 2, omhandler dog klageret for kommunalbestyrelsen.

Ved lov nr. 435 af 10. juni 1997 om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet blev § 52 nyaffattet, hvorved det daværende § 52, stk. 1, nr. 2 blev rykket til § 52, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen i nr. 1 omhandler klageret for »enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald« med hensyn til afgørelser truffet efter § 26 samt afgørelser truffet i medfør af regler udstedt efter § 33, stk. 2. Ved en fejl blev henvisningen i § 49, stk. 2 til bestemmelsen ikke ændret.

Det foreslås således, at henvisningen i § 49, stk. 2, ændres, idet den rettelig skal være § 52, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 11 (§ 51, stk. 3, nr. 2)

Der er tale om konsekvensændring som følge af, at Miljøstyrelsens opgaver på området er overført til By- og Landskabsstyrelsen.